

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš  
Spisová značka: 3T/71/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617010290  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková  
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617010290.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Tatiany Bačíkovej a Ing. Jána Záborského na hlavnom pojednávaní dňa 23. augusta 2017 v Liptovskom Mikuláši, takto

### rozhodol:

Obžalovaný  
E. F. K. Á. V. F. T., nar. XX. X. XXXX Y. F., V. L. H. V., t. č. vo väzbe v Ústave na  
výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistenom dni od 22. do 26. augusta 2013 v Liptovskom Jáne uzatvoril s J. G. ústnu dohodu o pôžičke vo výške 20.000,- Eur s tým, že ju vráti do konca roka 2013, na základe ktorej J. G. dňa 30. 8. 2013 previedol na účet č. R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého vlastníkom je C. P.Č. peňažnú sumu vo výške 20.000,- Eur, ktoré C. P. po ich prijatí na svoj účet v hotovosti odovzdala E. F., hoci E. F. už v čase uzatvárania ústnej dohody s J. G. vedel, že v dohodnutom termíne do konca roka 2013 a ani vôbec pôžičku nevráti a následne E. F. v presne nezistenom dni v mesiaci november 2013 telefonicky požiadal J. G. o navýšenie pôžičky z augusta 2013 o peňažnú sumu vo výške 7.000,- Eur s tým, že ju vráti do konca roka 2013, na základe ktorej po dohode s E. F. J. G. dňa 21.11.2013 previedol na účet č. R. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorého vlastníkom je C. P. peňažnú sumu vo výške 7.000,- Eur, ktoré C. P.F. prijala na svoj účet a v zmysle požiadavky E. F., previedla sumu vo výške 5.000,- Eur na E. F. uvedený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a sumu vo výške 2.000,- Eur vložila na E. F. uvedený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, hoci E. F. už v čase uzatvárania ústnej dohody o navýšení pôžičky s J. G. vedel, že v dohodnutom termíne do konca roka 2013 a ani vôbec pôžičku nevráti, čím spôsobil J. G. škodu vo výške 27.000,- Eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného z a r a d' u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/118/2015-98 zo dňa 25. 6. 2015, doručený obžalovanému dňa 24. 7. 2015, právoplatný dňa 4. 8. 2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/67/2015-126 zo dňa 21. 7. 2015, doručený obžalovanému dňa 28. 7. 2015, právoplatný dňa 6. 8. 2015, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 1, § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň súd r u š í výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 1T/93/2015-90 zo dňa 20. 11. 2015, doručený obžalovanému dňa 24. 11. 2015, právoplatný dňa 9. 12. 2015, ktorým podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu 3 roky, a ktorým bol podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/67/2015-126 zo dňa 21. 7. 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň súd r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2T/18/2016-174 zo dňa 31. 10. 2016, právoplatný dňa 31. 10. 2016, ktorým bol obžalovanému podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, ods. 3 a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a uložený probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného s uložením povinnosti podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona, a ktorým bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený výrok o vine v bode 2/ trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/67/2015-126 zo dňa 21. 7. 2015 a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/118/2015-98 zo dňa 25. 6. 2015, výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/67/2015-126 zo dňa 21. 7. 2015 a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 1T/93/2015-90 zo dňa 20. 11. 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 26. 7. 2017 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na E. F. pre skutok kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný E. F. na hlavnom pojednávaní urobil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,  
- či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,

- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona,

- či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za zločin jemu kladený za vinu,

- či sa obžalovaný priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona,

Prokurátor a prítomný poškodený J. G. zhodne navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného E. F. o tom, že je vinný. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj vyhlásenie podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku a uznal ho vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K osobe obžalovaného E. F. mal súd z odpisu registra trestov preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 13-krát súdne trestaný a právoplatne odsúdený za trestnú činnosť majetkového charakteru, v prípade dvoch odsúdení sa na neho hľadí akoby odsúdený nebol, v štyroch prípadoch vykonal nepodmienečný trest, v dvoch prípadoch bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a v piatich prípadoch išlo o odsúdenia na tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/198/2015 zo dňa 15. 2. 2017, právoplatný dňa 15. 2. 2017, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 2. 6. 2017. Priestupkovo bol v období rokov 2012-2016 postihnutý až 45-krát, a to za priestupky na úseku cestnej premávky. Lustráciou GP v zozname trestných konaní vedených proti osobám v SR a z lustrácie v databáze konaní na súdoch v SR súd zistil, že proti obžalovanému bolo vedených 28 trestných stíhaní zločkami PZ na celom území SR. Obžalovaný je od 2. 6. 2017 vo výkone väzby v tejto trestnej veci a z hodnotiacej správy ÚVV a ÚVTOS Žilina vyplýva, že adaptácia na podmienky väzby prebehla u neho bezproblémovo a povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku na výkon väzby si plní, pričom voľný čas trávi počúvaním ústavného rozhlasu, sledovaním TV a ponúkanými záujmovými činnosťami. Pracovne zaradený nebol z dôvodu nevytvorenia pracovných miest v uvedenom ústave. Správanie obžalovaného k príslušníkom ZVJS je na požadovanej úrovni, k ostatným obvineným sa správa slušne a disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Vykonaným dokazovaním - prečítaním odpisu registra trestov, pripojených spisov a na vec vzťahujúcich sa rozhodnutí - trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/118/2015-98 zo dňa 25. 6. 2015, právoplatný dňa 4. 8. 2015, trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 1T/93/2015-90 zo dňa 20. 11. 2015, právoplatného dňa 9. 12. 2015, trestného rozkazu Okresného súdu Ružomberok č. k. 8T/67/2015-126 zo dňa 21. 7. 2015, právoplatný dňa 6. 8. 2015, rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2T/18/2016-174 zo dňa 31. 10. 2016, právoplatného dňa 31. 10. 2016, mal súd nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý bola na E. F. podaná obžaloba, posúdený ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona spáchal skôr (26. 8. 2013), než mu bol dňa 24. 7. 2015 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/118/2015-98 zo dňa 25. 6. 2015, právoplatný dňa 4. 8. 2015, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Doručenie tohto trestného rozkazu predstavovalo právnu skutočnosť, v dôsledku ktorej bolo nutné uložiť obžalovanému súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie súhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť, ktorej sa dovtedy dopustil, a to za všetky skutky (zo dňa 12. 8. 2012, 12. 5. 2014, 16. 6. 2014, 2. 11. a 4. 11. 2014, 19. 12. 2014, 15. 1. 2015), za ktoré bol už právoplatne odsúdený, a ktorých sa obžalovaný dopustil v súbehu do dňa doručenia predmetného trestného rozkazu. V nadväznosti na uloženie súhrnného trestu za všetky skutky spáchané do 24. 7. 2015, súd súlade s ustanovením § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste všetkých vyššie citovaných rozhodnutí, ktorých sa ukladanie súhrnného trestu týkalo, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd

prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval. Zároveň prihliadol na to, že obžalovaný bol už opakovane za trestný čin odsúdený, čo v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný viacerými skutkami spáchal viac úmyselných trestných činov, z ktorých dva sú zločinmi, preto mu súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Za takýchto podmienok sa horná hranica trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšieho trestného, a to zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, zvyšuje o 1/3-inu a trest sa ukladá po úprave základnej trestnej sadzby (tri až desať rokov) v rozpätí od troch rokov až do trinástich rokov a štyroch mesiacov. V dôsledku použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, však nebolo možné prihliadať na to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, pretože táto okolnosť sa premietla v použití asperačnej zásady pri úprave trestnej sadzby, kde sa početnosť spáchaných trestných činov premieta do zvýšenej hornej hranice trestnej sadzby a v súlade s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona ju nemožno obžalovanému pričítať opakovane.

Je nepochybné, že obžalovaný je osobou, ktorá sa opakovane dostávala do rozporu so zákonom, najmä v trestnoprávnej rovine pre trestnú činnosť majetkového charakteru. Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu musel dodržať zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (posledným odsúdením mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou na 4 roky) a dospel k záveru, že uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody je v tomto prípade nevyhnutné. Prihliadal nielen na osobu páchatela a jeho kriminálnu minulosť, ale aj na možnosť nápravy obžalovaného do budúcnosti a deklarovaný postoj obžalovaného k doposiaľ páchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa v plnom rozsahu priznal a zároveň ju úprimne ľutuje. Súd z týchto dôvodov vyhodnotil ako primeraný trest odňatia slobody bližšie pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov. Tento druh trestu a jeho výmera sú postačujúce na to, aby splnil nielen účel generálnej, ale aj individuálnej prevencie a obžalovanému zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale najmä vytvoril podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti po výkone tohto trestu preukázal nielen celej spoločnosti, ale aj sebe a svojim najbližším, že je schopný viesť riadny život. Pokiaľ ide o spôsob výkonu uloženého trestu, boli splnené podmienky pre zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože z odpisu registra trestov vyplýva, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (dňa 28. 10. 2003 vykonal trest pre trestný čin podvodu podľa § 250 Trestného zákona účinného do 1. 1. 2006).

Záverom súd dodáva, že vykonané dokazovanie síce preukázalo, že poškodenému J. G. bola protiprávnym konaním obžalovaného spôsobená škoda v podobe majetkovej ujmy, ktorej náhradu škody si poškodený včas uplatňoval vo výške 28.000,- Eur a rozsah jeho nároku bol dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, taktiež obžalovaný základ a výšku škody nerozporoval, avšak z platobného rozkazu Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/255/2015-36 zo dňa 16. 10. 2015, právoplatný dňa 11. 11. 2015, bolo preukázané, že na sumu spôsobenej a uplatnenej škody už existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul (na podklade ktorého sa dokonca vedie proti obžalovanému exekučné konanie). Z toho je zrejmé, že o celom nároku poškodeného už bolo právoplatne rozhodnuté v inom súdnom konaní, teda uplatneniu náhrady škody bráni zákonná prekážka, preto súd na hlavnom pojednávaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody nepripustil tak, ako to má na mysli ustanovenie § 256 ods. 3 Trestného poriadku a o náhrade škody súd už v adhéznom konaní nemohol nerozhodnúť, čím však neboli dotknuté procesné práva poškodeného. V takom prípade neprichádza do úvahy ani odkázanie poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože v civilnom konaní už bolo o tejto škode právoplatne rozhodnuté, teda ide o prekážku rozhodnutej veci (res iudicata).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovné vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 23. augusta 2017